

In den boomgaard.

Appeltjes val,
Appeltjes rol,
Maar ga niet te hard op hol.
Appels, val maar neer bij hoopen,
Dan kan Vader je verkoopen.
Appeltjes val,
Appeltjes rol,
Au, daar valt een op mijn bol.

Appeltjes groot,
Appeltjes klein,
Kom, je zult ons welkom zijn.
'k Zal mij 't bukken niet beklagen,
En je naar het mandje dragen.
Appeltjes groot,
Appeltjes klein,
'k Denk, je zult wel lekker zijn.

Appeltjes rol,
Appeltjes val.
Koos, jij houdt ons voor den mal.
Jij bent 't bukken al vergeten.
Ben je hier alleen om te eten?
Appeltjes rol,
Appeltjes val!

Vader zegt: „Nu zijn ze er al.”

P. KEUNING.

